Fonksiyon parametresi nedir?

www.yzokul.com.tr

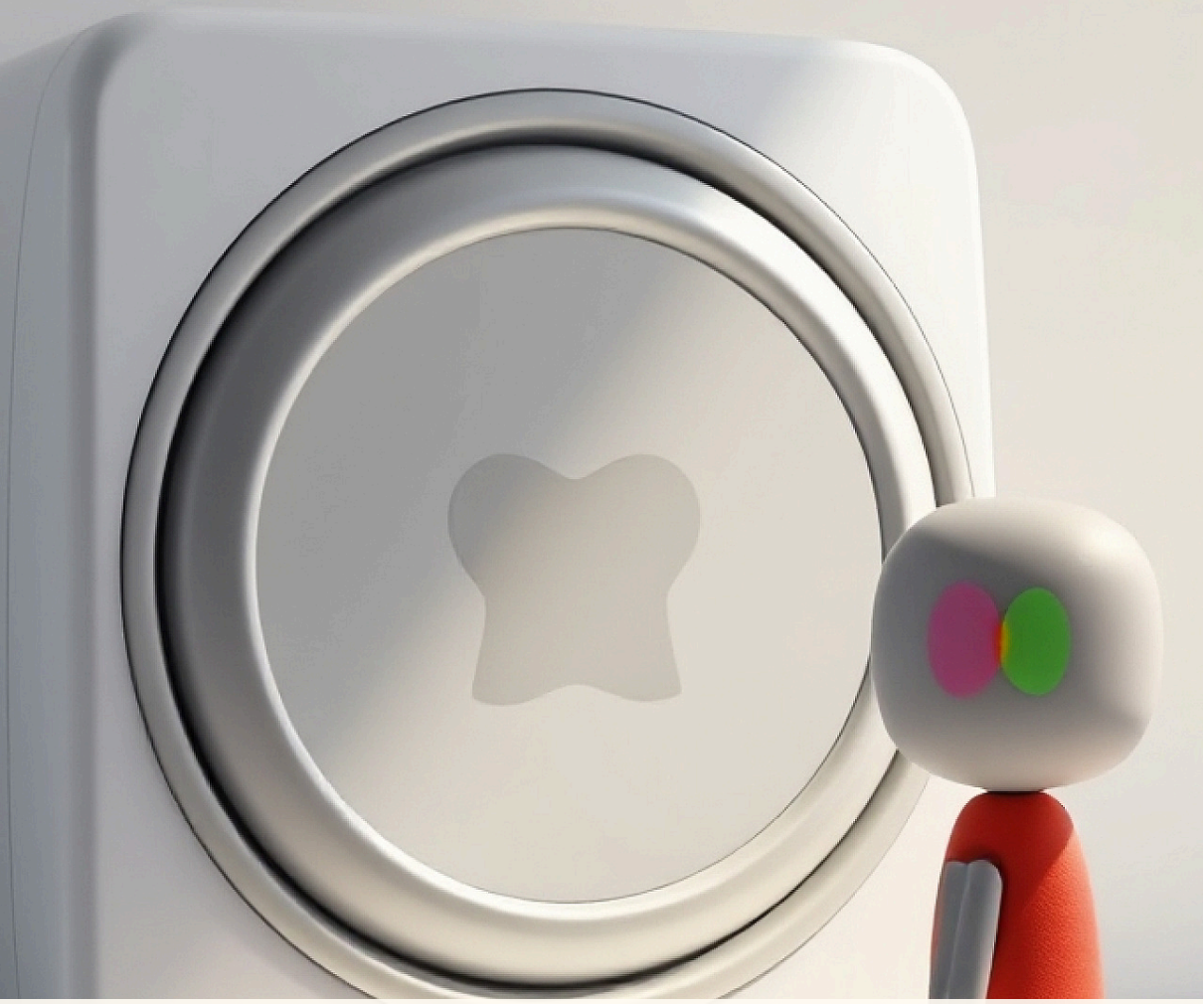
Fonksiyon parametresi nedir?

Bir fonksiyon parametresi, bir fonksiyonun dışarıdan aldığı bilginin adıdır. Bunu, fonksiyonun bir değer beklediği etiketli bir yer olarak düşün. Kısa cevap: parametre, bir fonksiyonun içinde gelen bilgiyi temsil eden bir addır. Bu kitap bu fikri adım adım, sıfırdan başlayarak açıklar; böylece parametrelerin tam olarak nasıl çalıştığını ve neden önemli olduklarını görebilirsin.

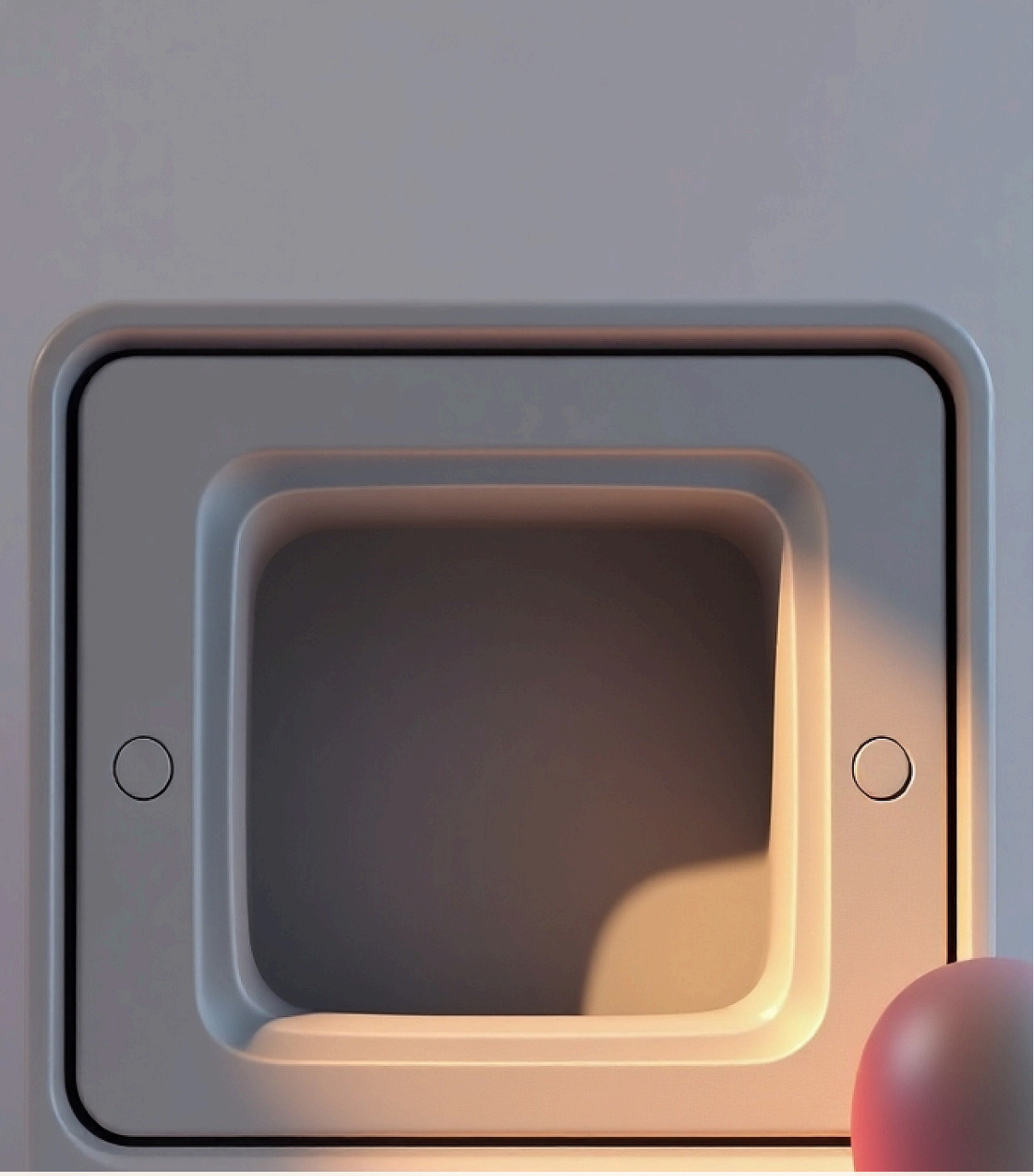
Fonksiyon, çağırdığında tek bir işi yapan, adlandırılmış küçük bir iş parçasıdır. Ona bir ad verirsin ve daha sonra adını söyleyerek çalışmasını istersin. Örneğin greet adlı bir fonksiyon, merhaba deme işini yapabilir. Fonksiyonlar yeniden kullanılabilir: işi bir kez yazarsın ve birçok kez çalıştırırsın. Bu, emekten tasarruf sağlar ve kodunu düzenli tutar.

Bazı işlerin iyi çalışması için dışarıdan bir şey bilmesi gerekir. Bir kişiyi selamlamak buna bir örnektir: düzgün merhaba demek için fonksiyonun kişinin kim olduğunu bilmesi gerekir. Bu bilgi olmadan yalnızca genel bir selamlama verebilir. Fonksiyon, her çalıştığında bu dış ayrıntıyı almazsa işini iyi yapamaz. İşte parametreler burada devreye girer.

Bir fonksiyon çalıştığında, bazı bilgilerin onun dışından gelmesi gerekir. Bu gelen bilgi fonksiyonun içinde oluşturulmaz; fonksiyon her kullanıldığında sağlanır. Parametre, bu gelen bilginin adıdır. Fonksiyonun gelen herhangi bir değere atıfta bulunmak için kullandığı bir etiket gibidir. Parametrenin kendisi değer değildir; onun adıdır.

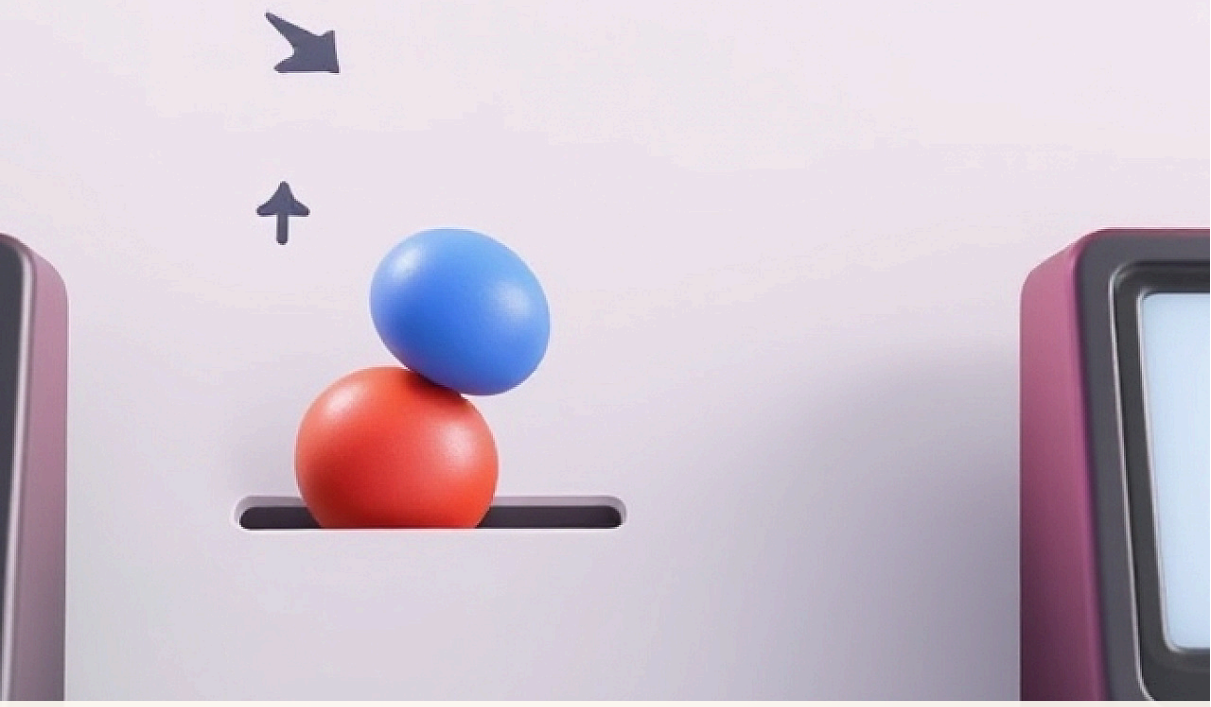
İşte name adlı bir parametresi olan bir selamlama fonksiyonu. Parametre, fonksiyonun içinde gelecek bilgiyi temsil eden bir etiketten ibarettir. Fonksiyona şunu söyler: çalıştığında name adlı bir şey alacaksın. Fonksiyon daha sonra bu adı işinde kullanabilir. Parametrenin henüz bir değeri yoktur; yalnızca neyin geleceğini işaretler.

Parametreyi, fonksiyonun içinde doldurulmayı bekleyen boş bir yuva olarak hayal et. Yuvanın name gibi bir adı vardır ama henüz bir değeri yoktur. Fonksiyon çağrıldığında yuva, gönderilen herhangi bir bilgiyle doldurulur. O zamana kadar yuva boş kalır. Parametre o yuvanın adıdır, içeriği değil.

Bir fonksiyonu çağırmak, ondan çalışmasını istemek demektir. Fonksiyonun adını ve parantez içinde göndermek istediğin bilgiyi yazarsın. Çağrıldığında, dışarıdaki bilgi parametre yuvasını doldurmak için gönderilir. Örneğin greet fonksiyonunu bir kişinin adıyla çağırmak, name parametresini doldurur. Fonksiyon daha sonra bu bilgi içinde mevcutken çalışır.

Fonksiyon çağrıldığında gönderilen gerçek değere argüman denir. Parametre addır; argüman gerçek değerdir. Örneğin, fonksiyonun name adlı bir parametresi varsa ve onu Maria değeriyle çağırırsan, Maria argümandır. name parametresi bu argümanı alır. Yani argüman, parametre yuvasını doldurur.

İki sözcüğü yan yana karşılaştır. Parametre, fonksiyon tanımında yazılan addır, örneğin name. Argüman ise fonksiyonu çağırdığında gönderdiğin değerdir, örneğin Maria. Parametre fonksiyonun içindedir; argüman çağrı sırasında dışarıdadır. Unutma: parametre addır, argüman değerdir. Bu, en yaygın karışıklığı giderir.

Aynı selamlama fonksiyonu, farklı argümanlar göndererek farklı kişiler için kullanılabilir. Onu Maria ile çağır, Maria'yı selamlar. Sam ile çağır, Sam'i selamlar. Tek bir fonksiyon, yeniden yazılmadan birçok durum için çalışır. Her kişi için ayrı bir fonksiyona ihtiyacın yoktur. Parametre, fonksiyonu esnek ve yeniden kullanılabilir kılar.

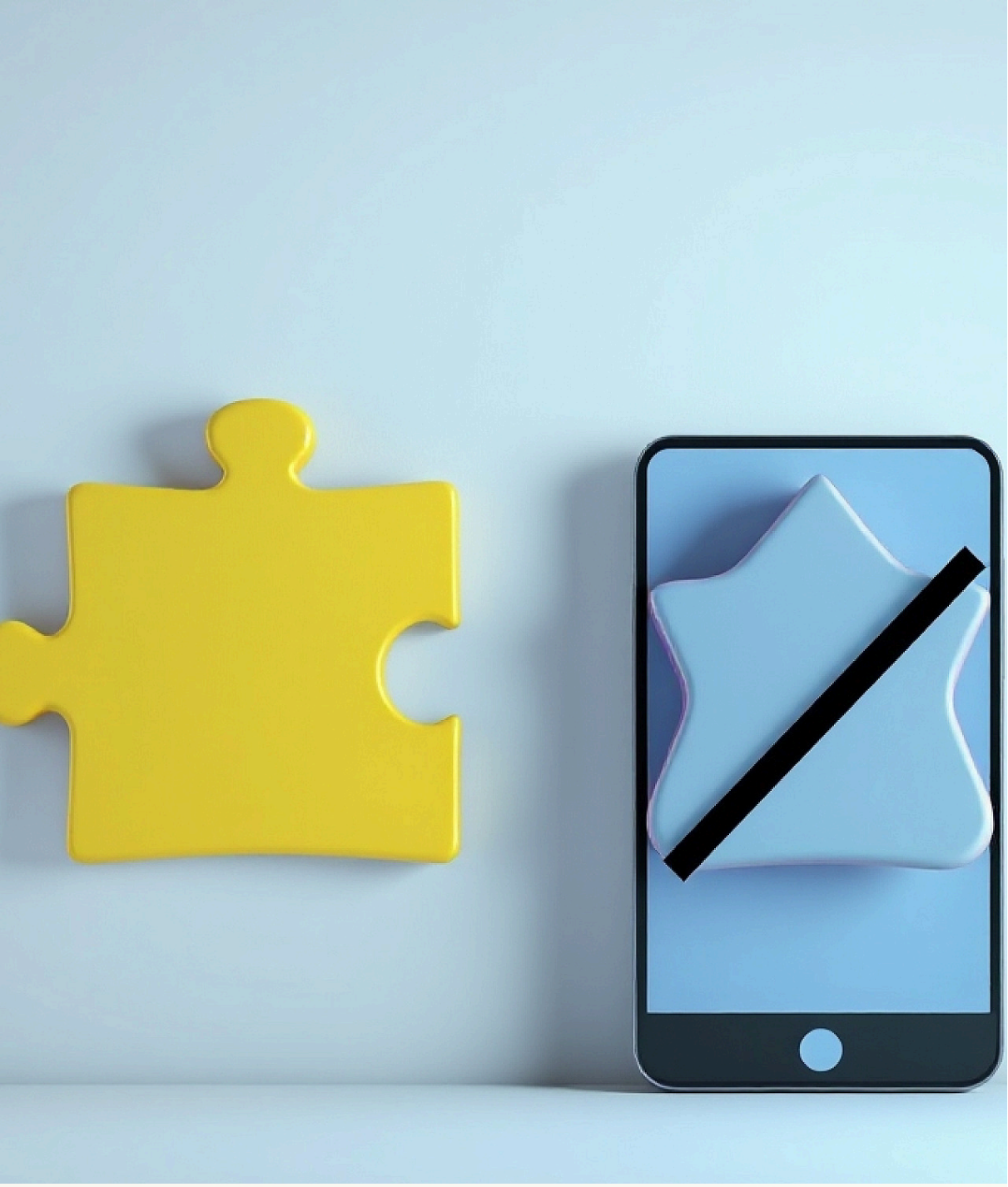
Parametreler olmadan fonksiyon her seferinde aynı sabit değeri kullanırdı. Kim olursa olsun her zaman aynı adı selamlayabilirdi. Parametreler, fonksiyonun tek bir duruma takılıp kalmasını önler. Her çağrıda yeni bilgi almasını sağlarlar. Bu yüzden parametreler, yararlı ve genel fonksiyonlar yazmak için gereklidir.

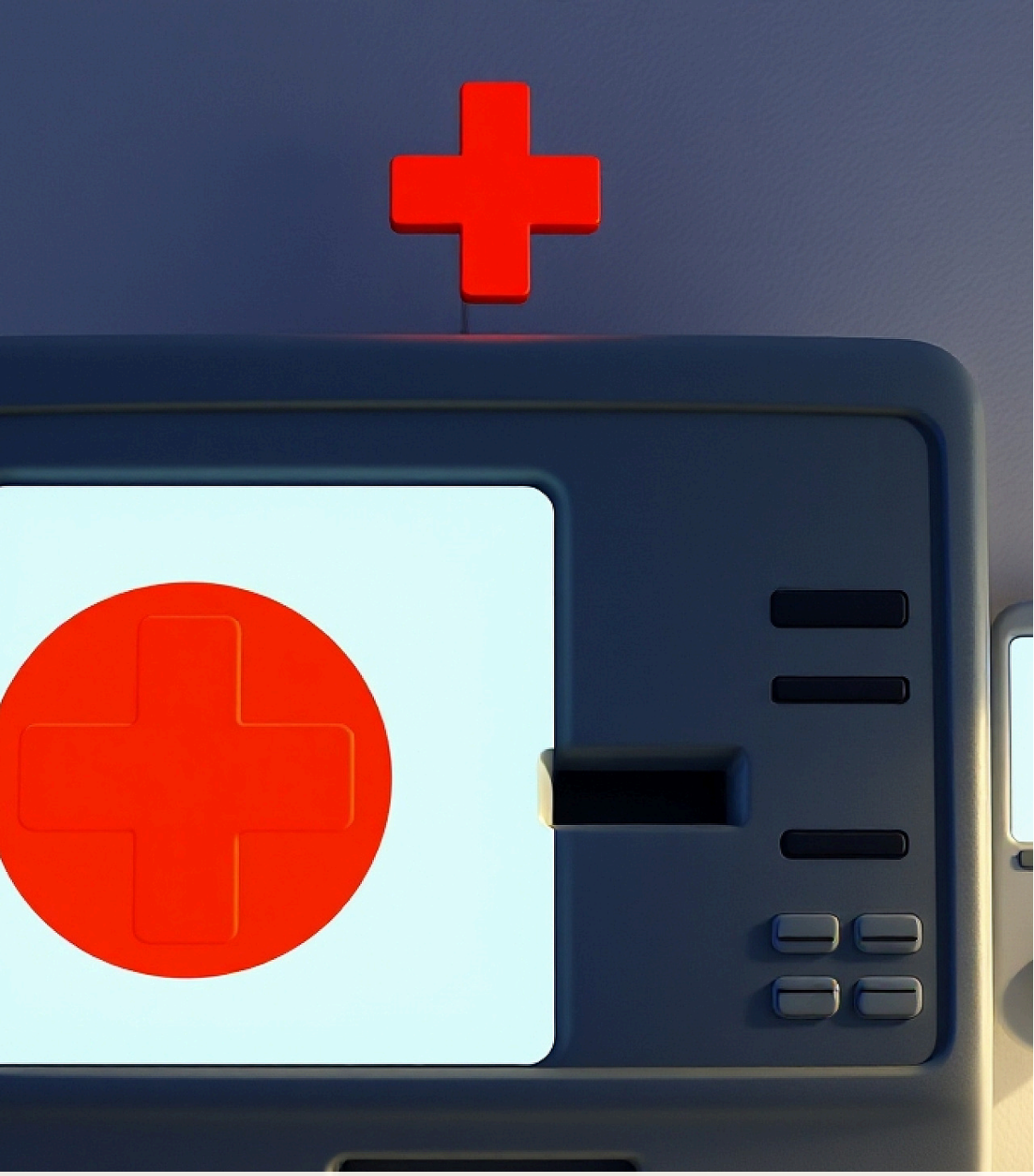
Bir fonksiyonun aynı anda iki parametresi olabilir. Örneğin bir selamlama fonksiyonu bir ad ve günün saati alabilir. Her parametre, fonksiyon çağrıldığında kendi argümanını alır. Çağrıda iki değer gönderirsin ve her biri kendi eşleşen parametresini doldurur. Bu, fonksiyonun her iki bilgi parçasını kullanarak daha özel bir iş yapmasını sağlar.

Argümanlar parametrelere konumlarına göre eşleştirilir. İlk argüman ilk parametreyi, ikinci argüman ikinci parametreyi doldurur ve böyle devam eder. Değerleri yanlış sırada göndermek yanlış sonuç verir. Adın gitmesi gereken yere günün saatini gönderirsen selamlama yanlış olur. Bir fonksiyonu çağırırken sıra önemlidir.

Yaygın bir hata, sözcükleri yer değiştirmektir: değere parametre ya da ada argüman demek. Çözüm, içeride ad, dışarıda değer olduğunu hatırlamaktır. Parametre, fonksiyonda yazılan addır. Argüman, onu çağırırken gönderdiğin değerdir. Bu kuralı aklında tut, iki sözcüğü doğru kullanırsın.

Bir fonksiyon bir parametre bekliyor ama hiç argüman gönderilmiyorsa ne olur? Yuva boş kalır, dolayısıyla fonksiyon işini yapamaz. Birçok programlama dili bu durumda hata bildirir. Bir fonksiyonu çağırırken her zaman doğru sayıda argüman gönder. Her parametrenin bir değer aldığını kontrol et, yoksa fonksiyon amaçlandığı gibi çalışmaz.

Parametre, bir fonksiyonun dışarıdan aldığı bilginin adıdır. Fonksiyonu çağırırken gönderdiğin değer argümandır. Parametreler, tek bir fonksiyonun yeniden yazılmadan birçok farklı durum için çalışmasını sağlar. Unutma: içeride ad, dışarıda değer. Bu fikirle, farklı girdilere uyum sağlayan fonksiyonları anlayabilir ve kullanabilirsin.